

ויהי לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף
 על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
 מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ
 מצרים ותעש הארץ בשבע שני השבע להמשיג ויקבץ
 את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהן אכל
 בערים אכל שדה העיר אשר סביבה ויהן בתוכה וישבר
 יוסף בר בחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין
 מספר וכיוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און ויקרא יוסף
 את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת
 כל בית אבי ואת שם השני קרא אפרים כי הפני אלהים
 בארץ עיני ותכלית שבע שני השבע אשר היה בארץ
 מצרים ותחלטה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף
 ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם
 והרעב כל ארץ מצרים וישעק העם אל פרעה ללחם
 ויאמר פרעה לכל מצרים לנו אל יוסף אשר לנו
 תעשו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל
 אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים וכל
 הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
 הארץ וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
 למה תתראו ויאמר הגה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו
 שמה ושבירו לנו משם ונחיה ולא נמות וירדו אחי יוסף
 עשרה לשבר בר מצרים ואת בנימין אחי יוסף לא שלח
 יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון ויבאו בני ישראל
 לשבר בתוך הנאים כי היה הרעב בארץ כנען ויוסף הוא
 השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו
 אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה וירא יוסף את אחיו
 ויכרם ויתנחם אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאן
 באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את

אחיו והם לא הכרהו ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם
להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ
באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך נאי לשנר אנכי
כלנו בני איש אחד נחננו כנים אנחנו לא היו עבדיך
מרגלים ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות
ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד
בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד אישנו
ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים
אתם בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בנוא
אחיכם הקטן הזה שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם
ואתם תאסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי
פרעה כי מרגלים אתם ויאספ אתם אל משמר שלשדת
ימים ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם ואות
אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו
אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אליו ולא שמענו על כן
באה אלנו הצרה הזאת ויען ראובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הזה צדוש והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המנהיג
ביניהם ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח
מאתם את שמעון ויאסר אהו לשניהם וישו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם
עדה לדרך ויעש להם כן וישאו את שברם על חמריהם
וילכו משם ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו ויאמר אל
אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי וישא לבם ויחזרו
איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו ויבאו
אל יעקב אביהם ארצה כנען ויאידו לו את כל הקרת
אתם לאמר דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויבין